

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9

Fylke: Hedmark

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Engerdal

Emne: Låiving

Bygdelag: Heggøiset

Oppskr. av: Andreas Røpset

Gard: Heggøiset

(adresse):

G.nr. 3 Br.nr. 79/14

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Gjermund Gjermunds, f. 1881: Heggøiset, bonde. Br. m. 14

Gjermund Heggøiset (Jons) f. 1880: Heggøiset, bonde. Br. m. 7.

SVAR

A

1. Det er ingen som låivor på Heggøiset nå. Den tida ein låiva, var låivet årvisst for; ein måtte ha så g så mange kjermer om hausten. Låivinga tok slutt for siste verdenskrigen.
2. Lille for slakten tok ein sammartlov, men høstlov blei tatt sist i august etter at slakten var ferdig.
Det var mest kjøkkelov ein tok. Rogn, selje, ark og osp r det lite av på Heggøiset, men dei tok det dei fekk tak i.
Dei sier ta lov, han r på løvtaket. Ordet lovånn kan òg verta brukt.
3. Låivet vart tatt med løttranne: eit tjåbrot som r fest til eit trett skaff, 1/2 aln langt. om hausten var det hadde lett for å løse. Det vort tanna i rekke og strødd på eit golv til forking. Ungdyra fekk det.
4. Litt selje- og ospelov vart tatt med hauda.
Det vort ikkje nytta noko for å verje hauda.
4. Kjellevor er ukjent
5. Låivet vort beundt i kjermer (ein) med dame.

Natto av låivet vort tørket inne i loa, vort sett opp langs etter vegg, etter at det

hadde haug i tre ein dags tid eller så. Det
 meste av laivet vort heugt opp på hjellv. Mellom
 to tre som stod lagleg til 2-4 m. på kvorandre
^{sett} sto ein opp 2 stengur, ei på kvar side av stommene
 i manns høgd frå bakken. Tindane av stengene
 kvilde på støtt som vor sett skrått inne
 mot prestomane. Mellom stengene vart det sett
 ned tykke stengur i bakken og kjervene vort
 breidd inn på ^{midvota seige seige} ~~desse~~. Over det heile vart det
 lagt barkvort til tak og det vort sett skrå-
 støtt på hjellv etter det var ferdig. Når dei
 "drog opp" kjervene, stod dei på ei lode,
 ein prestakke der det vor hogge ut trein.

Korsj G.-j. eller G. K. hingsar namn på
 dei ulike deler av hjellv.

Siste økta vort nytta til å lere samar
 og dra opp.

Kjervene vart rekna i sueser, 10 kjervur
 ist sues. Kor mange sues det kunne
 vera i ein hjell, viste salje G. G. og G. K. litt
 sikkert, men dei brüdde 10-15 sues kunne
 høva, k-anhende meir.

Det er ukjent at laiv vort raka
 saman med gras og heyr.

Tunt laiv er òg ukjent.

6. Laivet vart frakta heim på vinterføre,
 mest med skitjelke for det x noko i lundt
 der ein vaulegris tor laiv i Heggeriset.

Det ^{vor} aldri downing på lottaksten
 eller heimkjöring.

7. Kun tok laiv i innmarka om det
 fannest noko der, men det aller meste vort
 tatt utanfor skigarden.

Det vor allis mannsfolk som laga

til hjellen og drog opp, men elles var det ikkje
noe skilnad i så måte mellom mannfolk og
kvinnefolk.

8. Til vanleg vort laivet kjøst heim etter
som ein treng det. Det vort så bare sleppt ein
på laiven. Fekk ein tid til det, vort laivet
kjøst heim med ein gang og stårka på laiven (sjå
5), men oftast hadde ein kortje tid eller plass.

Hu, sau og gjet ^{er} for laiv. Oftast fekk geita
sommartlovet. Det ^{er} turte og difor mindrevertig
kvist, og geita et ikkje kvist. Hvor kvi fekk
ein kjerer ein gang for dagen. G. G. og G. H.
hugsar ikkje kor mange kjerer ein rekna
at ein måtte ha pr. dyr for året.

9. Telli, rogn og oldv vort rekna for å vera best;
det vort kalla godlov.
10. Aln veks ikkje på Heggeriset.
- 11-15 Samlaivving & iktent.